॥२२॥ प्रतिक्रामदूरेभव परुषाणिअनर्हतेतनुंददातीत्यादीनिदुःश्राव्याणि मत्तत्वात् वंचनांस्वजनस्यतवैववधरूपां ॥२३॥२४॥२५॥२६॥ घर्षणात्पराभवात् ॥२७॥२८॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठी

मावःप्रियायाःसुनसंसुलोचनंचंद्रप्रभाच्छंवदनंप्रसन्नं॥स्पृश्याच्छुभंकश्चिदकृत्यकारीश्वावैपुरोडाशमिवाध्वरस्थं॥ एतानिवर्त्मान्यनुयातशीघ्रंमावःकालः
क्षिप्रमिहात्यगाद्वै॥२२॥ युधिष्ठिरउवाच भद्रेप्रतिक्रामनियच्छवाचंमास्मत्सकाशेपरुषाण्यवोचः॥ राजानोवायदिवाराजपुत्राबलेनमत्तावंचनां
प्राप्नुवंति॥२३॥ वैशंपायनउवाच एतावदुक्त्वाप्रययुर्हिशीघ्रंतान्येववर्त्मान्यनुवर्त्तमानाः॥ मुहुर्मुहुर्व्यालवदुच्छ्वसंतोज्यांविक्षिपंतश्चमहाधनुर्भ्यः
॥२४॥ ततोपश्यंस्तस्यसैन्यस्यरेणुमुद्धूतंवैवाजिखुरप्रणुन्नं॥ पदातीनांमध्यगतंचधौम्यंविक्रोशंतंभीममभिद्रवेति॥२५॥ तेसांत्व्यधौम्यंपरिदीनसत्वाःसु
खंभवानेत्वितिराजपुत्राः॥ श्येनायथैवामिषसंप्रयुक्ताजवेनतत्सैन्यमथाभ्यधावन्॥२६॥ तेषांमहेंद्रोपमविक्रमाणांसंरब्धानांधर्षणाद्याज्ञसेन्याः॥ क्रोधःप्र
जज्वालजयद्रथंचदृष्ट्वाप्रियांतस्यरथेस्थितांच॥२७॥ प्रचुक्रुशुश्चाप्यथसिंधुराजंवृकोदरश्चैवधनंजयश्च॥ यमौचराजाचमहाधनुर्धरास्ततोदिशःसंमुमुहुः
परेषां॥२८॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिपार्थागमनेऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः॥२६९॥ ॥७॥ वैशंपायन
उवाच ततोघोरतरःशब्दोवनेसमभवत्तदा॥ भीमसेनार्जुनौदृष्ट्वाक्षत्रियाणाममर्षिणां॥१॥ तेषांध्वजाग्राण्यभिवीक्ष्यराजास्वयंदुरात्माकुरुपुंगवानां॥
जयद्रथोयाज्ञसेनीमुवाचरथेस्थितांभानुमतींहतौजाः॥२॥ आयांतीमेपंचरथामहांतोमन्येचकृष्णेपतयस्तवैते॥ साजानतीख्यापयनःसुकेशिपरंपरंपांडवा
नांरथस्थं॥३॥ द्रौपद्युवाच किंतेज्ञातैर्मूढमहाधनुर्धरैरनायुष्यंकर्मकृत्वातिघोरं॥ एतेवीराःपतयोमेसमेतानवःशेषःकश्चिदिहास्तियुद्धे॥४॥ आ
ख्यातव्यंत्वेवसर्वंमुमूर्षोर्मयातुभ्यंपृष्टयाधर्मएषः॥ नमेव्यथाविद्यतेत्वद्भयंवासंपश्यंत्याःसानुजंधर्मराजं॥५॥ यस्यध्वजाग्रेनदतोमृदंगौनंदोपनंदौमधुरौयु
क्तरूपौ॥ एतंस्वधर्मार्थविनिश्चयज्ञंसदाजनाःकृत्यवंतोनुयांति॥६॥ यएषजांबूनदशुद्धगौरःप्रचंडघोणस्तनुरायताक्षः॥ एतंकुरुश्रेष्ठतमंवदंतियुधिष्ठिरंध
र्मसुतंपतिंमे॥७॥ अप्येषशत्रोःशरणागतस्यदद्यात्प्राणान्धर्मचारीनृवीरः॥ परेत्वेनंमूढजवेनभूतयेत्वमात्मनःप्रांजलिर्न्यस्तशस्त्रः॥८॥ अथाप्येनंपश्य
सियंरथस्थंमहाभुजंशालमिवप्रवृद्धं॥ संदष्टौष्ठंभ्रुकुटीसंहतभ्रुवंवृकोदरोनामपतिर्ममैषः॥९॥

येभारतभावदीपेऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः॥२६९॥ ॥७॥ ततइति॥१॥२॥३॥ अनायुष्यंआयुर्नाशकंमृत्युदमित्यर्थः॥४॥५॥६॥७॥परेहिशरणंगच्छ एनंधर्मराजं॥८॥९॥

Digitized by Google